

Ο ΠΑΡΑ ΤΩ, ΑΡΕΙΩ, ΠΑΓΩ,
ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ

Βιθμός Προτεραιότητας :

Αριθ. Πρωτ. 1

Εν Αθήναις τῆ // Ιανουαρίου 1982

Π ρ ό ς

τό κ.Εισαγγελέα Εφετών Αθηνών

Ενταύθα

Διαβιβάζομεν τὴν ἀπὸ 29 Ὀκτωβρίου 1982 αἴτησιν τοῦ

Α. Π. Κ., κατοικοῦ Αττικής (

, μετὰ τῶν ταύτη συνημμένων καὶ γνω-

ρίζομεν ὑμῖν τὰ κάτωθι :

Ὁ αἰτῶν καταδικασθεὶς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 21023/1980 ἀποφάσεως

τοῦ Τριμελοῦς Πλημμελικοδικείου Αθηνῶν εἰς φυλάκισιν 4 μη-

νῶν δι' ἐξύβρισιν καὶ πειλὴν κατὰ τοῦ δικηγόρου Αθηνῶν Σ.

Α., ἰσηύσεν, κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης,

ἐμπρόθεσμον καὶ νόμιμον ἔφεσιν, ἔχουσαν ἐκ τοῦ νόμου ἀνα-

σταλτικὸν ἀποτέλεσμα, ἣτις εἰσαχθεῖσα, μετ' ἀναβολήν, ἵνα δι-

κασθῆ ἐνώπιον τοῦ Τριμελοῦς Ἐφετείου Αθηνῶν, κατὰ τὴν δι-

κασίμον τῆς 26ης Ὀκτωβρίου 1981, ἀνεβλήθη ἐκ νέου, παρόν-

τος τοῦ ἐκκαλοῦντος, εἰς ὑστέραν δικάσιμον ὀρισθησομένην

ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως. Ὅχι ἦττον κατὰ τὴν ὡς ἄνω δικάσιμον,

καθ' ἣν ἀνεβλήθη ἡ ὑπόθεσις, διετάχθη ἡ κράτησις τοῦ τελευ-

ταίου κατ' ἄρθρον 498 Ι.Π.Δ., εἰς ἐκτέλεσιν τῆς προδίαληφθεί-

σης πρώτοδικου ἀποφάσεως, δεδομένου ὅτι μετώκησεν οὗτος ἐκ

τῆς ὁδοῦ Α. 17 τοῦ Δήμου Χ. εἰς τὴν ὁδὸν Β. ε

αριθ. τοῦ αὐτοῦ Δήμου καὶ δέν ἐγνωστοποίησεν τὴν με-

ταβολὴν ταύτην τῆς κατοικίας του, ἐντὸς πέντε ἡμερῶν εἰς ὑ-

μας. Έν όψει του περιστατικού τούτου και διά ν' αποτραπή ο έγκλεισμός του εις την φυλακήν, ο άνωτέρω Α. Κ. υπεχρέώθη, ως ισχυρίζεται έν τή αίτήσει του, νά καταβάλη τό ποσόν τής μετατροπής τής ως είρηται ποινής του, άνερχόμενον συνολικώς εις δραχμές 41.060 διά του όπ' αριθμ. 90413/21.9.81 τριπλ. του ταμείου δικαστικών εισπράξεων Αθηνών, προς εξαγοράν τής ποινής του. Έν συνεχεία έπελθόντος του Ν. 1240/1982 ούτινος ή ισχύς ήρξατο από 29.3.1982, ότε έδημοσιεύθη εις τό όπ' αριθ. 36 τεύχος Α' φύλλον τής Έφημερίδος τής Κυβερνήσεως, ή περί ής πρόκειται όπόθεσις, ήτις είχαν προσδιορισθή ίνα δικασθή κατ' ατήν δικάσιμον τής 11ης Ιουνίου 1982 ένώπιον του Τριμελούς Έφετείου Αθηνών, έτέθη εις τό άρχειον κατ' άρθρον 1 παρ. 4 του νόμου τούτου, διά πράξεως όμων, λόγω παραγραφής του έξιοποίνου, όφ' όρον, κατ' άρθρον 1 παρ. 1 περ. β' του ως άνω νόμου (προβλ. Ολ. Α. Π. 672/1982 Π. Χ. ΑΒ'/308 καθ' ήν τό άρθρ. 2 παρ. 1 Ν. 1240/82 άναφέρεται προδήλως εις τάς κατάστας άμετακλήτους δικαστικές αποφάσεις).

Ήδη ό αιτών διά τής διαβιβαζόμενης όμιν αίτησεώς του, αίτεΐται τήν επιστροφήν εις αυτόν, του ως άνω καταβληθέντος διά τήν εξαγοράν τής ποινής του ποσού, παραπονούμενος διά τήν έν μέρους όμων άπόρριψιν του σχετικού αιτήματός του.

Διά τής προδιαληφθείσης όπ' αριθ. 672/1982 άποφάσεως τής Όλομελείας του Άρείου Πάγου έγέμετο άποδεικτική ή άποψις, ότι διά του άρθρου 1 παρ. 1 στοιχ. β' του νόμου 1240/82 θέσπιζέται ειδική παραγραφή του έξιοποίνου των πλημμελημάτων, άτινα έτελέσθησαν μέχρι 21 Δεκεμβρίου 1981 και κατά των όποιων ό νόμος άπέιλει ποινήν φυλάκισεως μέχρι έν έτος ή χρηματικήν ποινήν ή και τάς δύο ποινάς, επιγομένη τήν παύσιν τής ποινικής διώξεως τούτων, ήτις και άπαιγγέλλεται από τουδε, τό απο-

τέλεσμα όμως, τούτο ανατρέπεται εις τήν περίπτωσιν, αποτελούσαν διαλυτικόν ὄρον, καθ' ἣν ὁ εθεργετούμενος ἤθελεν υποπέσει ἐντός τοῦ ὀριζομένου χρόνου διαδικασίας (ἐνός ἔτους ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου) εἰς νέον κακούργημα ἢ πλημμέλημα ἐκ δόλου καί καταδικασθῆ εἰ' αὐτά ἀμετακλήτως ὅποτεδήποτε, εἰς ποινήν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας μείζονα τῶν δύο μηνῶν ἢ εἰς χρηματικὴν ποινήν ἄνωτέραν τῶν τεσσαράκοντα χιλιάδων δραχμῶν καί μάλιστα, δέχεται ὁ Ἄρειος Πάγος διὰ τῆς προμηθεύσεως ἀποφάσεώς του, ὅτι ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 1 παρ. 1 τοῦ ν. 1240/82 εἶναι δημοσίας τάξεως, τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῆς μὴ ἐξαρτωμένης ἐκ τῆς βουλήσεως τοῦ εθεργετούμενου.

Εἶναι πρόδηλον όμως ὅτι δέν δύναται νά θεωρηθῆ εθεργετούμενος ἐκ τῆς ὡς ἄνω διατάξεως, ἐκεῖνος ὁ ὅποτος, καταδικασθεὶς πρωτοδίκως ἐπὶ πλημμελήματι, ἐκ τῶν ὑπαγομένων εἰς τήν περί ἧς ὁ λόγος διάταξιν καί ἀσκήσας, νομοτύπως καί ἐμπροθέσμως ἔφεσιν ἢ ἕτερον ἐν δίκον μέσον ἀφοῦ ἐξηναγκάσθη νά ἐξαγοράσῃ τήν ἐπιβληθεῖσαν εἰς τούτον ποινήν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας εἴτε διότι τό ἀσκηθέν ἐν δίκον μέσον δέν εἶχεν ἀνασταλτικόν ἀποτέλεσμα, εἴτε ὅτι συντρεξάσης τῆς περιπτώσεως τοῦ ἀρθροῦ 498 Κ.Π.Δ. ἐπέκειντο ἡ σύλληψις του καί ὁ ἔγκλεισμός του εἰς τήν φυλακὴν, δέν δύναται, μετὰ τήν ἐπέλευσιν τοῦ Ν. 1240/82 νά ζητήσῃ τήν ἐπιστιοφὴν τῶν πρὸς ἐξαγοράν τῆς ποινῆς του καταβληθέντων χρημάτων ἔστω καί μετὰ τήν πάροδον ἔτους ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου καί μὴ πληρώσεως τοῦ διαλυτικοῦ ὄρου ὅφ' ὃν τελεῖ, ἐπελθοῦσιν παραγραφῆς τοῦ ἀξιοπολίνου καί ὀριστικῆς μετὰ ταῦτα παύσεως τῆς ποινικῆς διώξεως.

Ἡ ὅφ' ὧν δόξα ἔρμηνεα, ὅτι εἶναι ἀβάσιμον τό αἰτήρημα τοῦ αἰτούντος περὶ ἐπιστροφῆς τοῦ καταβληθέντος ποσοῦ διὰ τήν ἐξαγοράν τῆς ποινῆς του, εἶναι ἀντίθετος πρὸς τήν μέχρι

τουδε ακολουθουμένην σταθερως παρά το Δημοσίον τουλάχιστον από το τέλος του έτους 1979, οτε εξεδόθη ή υπ' αριθ. 582/1979 γνωμοδότησις της Ολομελείας του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, ήτις έγινετο δευτή παρά το Υπουργού των Οικονομικών καί κοινοποιήθη προς όλα τα διαστήρια καί εισαγγελλας του Κράτους διά του υπ' αριθ. 96019/14.11.79 έγγραφου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, ορθής απόψεως ότι εις τε τάς περιπτώσεις άθνώσεως ή μειώσεως της ποινής καί τάς τοιαύτας κηρύξεως της παύσεως της ποινικής διώξεως υπό ανωτέρου δικαστηρίου διά τινά των εν άρθρω 370 έδ.β' Κ.Π.Δ. λόγων, συνεπειά άσκήσεως κατά της καταδικαστικής πρωτοδικου αποφάσεως ένδίκου τινός μέσου, δεόν νά επιστρέφηται εις τους πρωτοδικως καταδικασθέντας εις στερητικήν της έλευθερίας ποινήν, τό καταβληθέν ποσόν προς άπότισιν της εις χρηματικήν τοιαύτην μετατραπέισης ως άνω ποινής.

Καί βεβαίως ή ως άνω γνωμοδότησις της δλ.Ν.Σ.Κ., αναφέρεται εις τάς περιπτώσεις εκείνας κατά τάς οποίας επί των άσκηθέντων ένδίκων μέσων, εξεδόθησαν αποφάσεις υπό ανωτέρου του καταδικάσαντος δικαστηρίου, περί των περιπτώσεων δέν πρόκειται εν προκειμένω, διότι ένταύθα ή παύσις της ποινικής διώξεως έπέρχεται εκ της διατάξεως του νόμου, ούχ ήττον καί επί των περιπτώσεων τούτων ή αύτή έδίδεται λύσις (όρα την υπ' αριθ. 1015/1964 γνωμοδότησις του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, αναφερομένην εις τάς περιπτώσεις του Α.4367/1964 "περί παραγραφής άδικημάτων τινών κ.λ.π." ήτις έγινετο αποδεκτή διά της υπ' αριθ. 18216/26.2.65 εγκυκλιου 28 του Υπουργείου των Οικονομικών προς τους Διευθυντάς των Ταμείων του Κράτους ως καί την υπ' αριθ. 7/2.2.74 γνωμοδ. του Εισαγγ.Κ. Φαφούτη εις ΝοΒ 22/434 καί την υπ' αριθ. 77109/4.12.73 ύμετέριον προς τον Εισαγγελέα

Πρωτοδ. Αθηνών).

Πρός τήν ανωτέρω δρθήν αποφιν, ή οποία έχει βάσιν εις τας περί αδικαιολογήτου πλουτισμοῦ διατάξεις τῶν άρθρων 904 καί έπομ. Αστ.Κωδ. (π. βλ. Α.Π. 265/1978 έν ΝοΒ 27 σελ. 67 καί Α.Π. 196/1976 έν ΝοΒ 24 σελ. 721), συντασσόμεθα καί, ήμείς, έν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει διότι, α) ή εκ μέρους τοῦ αιτούντος μή δήλωσις τῆς μεταβολῆς τῆς κατοικίας του κατ' άρθρ. 498 Κ.Π.Δ. δέν συνεπάγεται τό απάρδεκτον τῆς εφέσεώς του, ἀπλῶς ματαιούμενου τοῦ ανασταλτικοῦ αποτελέσματος αὐτῆς, β) ή εκ μέρους τοῦ ίδιου γενομένη καταβολή τοῦ ποσοῦ τῆς μετατροπῆς πρός εξαγοράν τῆς ποινῆς του, ἐγένετο ὑπό τήν εξυπακουομένην επιφύλαξιν τῆς αναζητήσεώς του, εάν τό ὑπό τούτου ἀσκηθέν ένδοικον μέσον, ἤθελε καταλήξει εις ἀθώωσιν του ἢ παῦσιν τῆς κατ' αὐτοῦ ποινικῆς διώξεως ἢ έν επιβολῇ μικροτέρας ποινῆς εις αναζητήσιν τῆς διαφορᾶς καί γ) ή ὑπό τοῦ νόμου 1240/82 θεσπισθεῖσα εἰδική παράγραφη τῶν έν άρθρῳ 1 παρ. 1 πλημμελημάτων, συνεπάγεται, ἀμα τῇ παρελεύσει ἔτους ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου τούτου καί μή ἐπελεύσει τοῦ τεθέντος διαλυτικοῦ ὅρου, τά αὐτά οἷα καί ή κοινή παράγραφη τοῦ άρθρου 111 Ποιν.Κωδ. αποτελέσματα.

Ἄλλωστε ή ὑποχί έωσις τῆς πολιτείας ν' ἀποδόσῃ τό χρηματικόν ποσόν, τό καταβληθέν διά τήν εξαγοράν τῆς εις χρῆμα μετατραπέισης ποινῆς στερητικῆς τῆς ἐλευθερίας, κατά τας ὡς ἄνω περιπτώσεις, προκύπτει ἐμμέσως καί εκ τῶν διατάξεων τῶν άρθρων 7 παρ. 4 τοῦ ἰσχύοντος Συν/τος καί 533 καί έπομ. Κωδ. Ποιν. Δικ. Ἐνθα ὁ νομοθέτης θεσπίζει εἰδικήν διαδικασίαν, διά τήν ἀποζημίωσιν τῶν ἀδίκως καταδικασθέντων ἢ προφυλακισθέντων, ὡς καί τῶν στερηθέντων τῆς προσωπικῆς αὐτῶν ἐλευθερίας πρός ἐκτέλεσιν καταδικαστικῆς ἀποφάσεως εξαφανισθείσης κατόπιν ἐνασχῆσε-

ως ένδίκου μέσου, διότι είναι έν τών πραγμάτων αδύνατος ή κατ' άλλον τρόπον επανόρθωσις τής είς τάς περιπτώσεις ταύτας, επελθούσης έν τής στερήσεως τής προσωπικής ελευθερίας περιουσιακής ζημίας αλλά και τής ήθικης έν ταύτης βλάβης.

Οθεν παρακαλούμεν όπως επί ιεληθήτε διά τήν απόδοσιν είς τόν αίτούντα του καταβληθέντος διά τήν εξαγοράν τής ποινης του χρηματικού ποσού, έφ' όσον ο ότος μέχρι τής 29ης Μαρτίου 1983 δέν υποπέσει είς νέαν αξιόποινον πράξιν κακουργήματος ή έν όδού πλημμελήματος.

Ο **Αγ. Σαγγελέας** του **Αρείου Πάγου**
Απόρος **Λεξόπουλος**

Κοινοποιήσις:

κ. **Αναστάσιον Παν. Καρανικόβαν, είς πάντησιν**
τής από 29.10.82 πρός ήμας αίτήσεώς του.